

Papa Francesc: "Ser mitjancers de misericòrdia"

El Papa en l'audiència del 27 de gener va recordar passatges del llibre de l'Èxode i encoratja tots a ser, com Moisès, mitjancers de la misericòrdia

27/01/2016

Audiència general, dimecres, 27 de gener de 2016

5. Déu escolta el clam i fa l'aliança

Estimats germans i germanes, bon dia!

A la Sagrada Escriptura, la misericòrdia de Déu és present al llarg de tota la història del poble d'Israel.

Amb la seva misericòrdia, el Senyor acompanya el camí dels patriarques, a ells els dóna fills malgrat la seva condició d'esterilitat, els condueix per camins de gràcia i de reconciliació, com ho demostra la història de Josep i dels seus germans (cf. Gn 37-50). Penso en molts germans que estan allunyats dins d'una família i que no es parlen, però aquest Any de la Misericòrdia és una bona ocasió per a retrobar-se, abraçar-se, perdonar-se i oblidar les coses lletges. Com sabem, a Egipte la vida per al poble es feia dura. I va ser precisament quan els israelites estaven a punt de sucumbir que el

Senyor va intervenir i va obrar la salvació.

Llegim en el llibre de l'Èxode: *«Al cap de molt de temps, el rei d'Egipte va morir. Mentrestant, els israelites gemegaven i cridaven des del fons del seu esclavatge, i el seu clam va pujar fins a Déu, que va escoltar els seus gemecs i es recordà de l'aliança que havia fet amb Abraham, Isaac i Jacob. Déu va mirar els israelites i es va fer càrrec de la seva situació»* (Ex 2,23-25). La misericòrdia no pot romandre indiferent davant el sofriment dels oprimits, davant el crit de qui és objecte de violència, reduït a l'esclavatge i condemnat a mort. És una realitat dolorosa que afecta qualsevol època, incloent-hi la nostra, i que moltes vegades ens fa sentir impotents, temptats a endurir el cor i pensar en una altra cosa. Déu, en canvi, «no és indiferent» (Missatge per a la Jornada mundial de la pau 2016, 1), no desvia mai la seva

mirada del dolor humà. El Déu de la misericòrdia respon i té cura dels pobres, dels qui criden en la seva desesperació. Déu escolta i intervé per a salvar, suscitant homes capaços de sentir el gemec del sofriment i d'obrar en favor dels oprimits.

És així com comença la història de Moisès com a mitjancer de l'alliberament per al poble. Ell s'enfronta al faraó per a convèncer-lo que deixi anar Israel; i després guiarà el poble, a través del mar Roig i el desert, cap a la llibertat. Moisès, que la misericòrdia divina va salvar sent un recent nascut de la mort a les aigües del Nil, es fa mitjancer d'aquesta mateixa misericòrdia, permetent al poble, salvat de les aigües del mar Roig, néixer a la llibertat. I també nosaltres, en aquest Any de la Misericòrdia, podem fer aquest treball de ser mitjancers de la misericòrdia amb les obres de misericòrdia per acostar, per donar

alleujament, per crear unitat. Es poden fer moltes coses bones.

La misericòrdia de Déu sempre actua per salvar. És tot el contrari de les obres dels qui actuen sempre per matar: per exemple els qui fan les guerres. El Senyor, mitjançant el seu servent Moisès, guia Israel al desert com si fos un fill, l'educa en la fe i fa l'aliança amb ell, creant un vincle d'amor molt fort, com el del pare amb el fill i el de l'espòs amb l'esposa.

A tant arriba la misericòrdia divina. Déu proposa una relació d'amor especial, exclusiva, privilegiada. Quan dóna instruccions a Moisès sobre l'aliança, diu: *«Ara, doncs, si escolteu la meva veu i observeu la meva aliança, sereu la meva heretat preferida entre tots els pobles, ja que tota la terra és meva: sereu per a mi un reialme sacerdotal i una nació santa»* (Ex 19,5-6).

Certament, Déu posseeix ja tota la terra perquè l'ha creada, però el poble es converteix per a ell en una heretat diferent, especial: la seva personal «reserva d'or i plata» com la que el rei David afirmava haver donat per a la construcció del Temple.

Doncs bé, en això ens convertim per a Déu quan acollim la seva aliança i ens deixem salvar per ell. La misericòrdia del Senyor fa l'home preciós, com un tresor personal que li pertany, que ell custodia i en el qual es complau.

Són aquestes les meravelles de la misericòrdia divina, que arriba a ple compliment en el Senyor Jesús, en aquesta «aliança nova i eterna» consumada amb la seva sang, que amb el perdó destrueix el nostre pecat i ens fa definitivament fills de Déu (cf. 1Jn 3,1), joies precioses a les mans del Pare bo i misericordiós. I

com que nosaltres som fills de Déu i tenim la possibilitat de tenir aquesta herència —la de la bondat i la misericòrdia— en relació amb els altres, demanem al Senyor que en aquest Any de la Misericòrdia també nosaltres fem coses de misericòrdia; obrim el nostre cor per arribar a tots amb les obres de misericòrdia, l'herència misericordiosa que Déu Pare ha tingut amb nosaltres.

Font: Conferència Episcopal
Tarraconense

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/papa-francesc-
ser-mitjancers-de-misericordia/](https://opusdei.org/ca/article/papa-francesc-ser-mitjancers-de-misericordia/)
(06/04/2025)